

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS KENDELSE
(Første Afdeling)
25. juni 2013

Sag F-28/12

Luigi Marcuccio
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — ansøgning om at slette en sætning i lægerapporten — arbejdsulykke eller erhvervssygdom — stiltiende afslag på ansøgningen«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratom-traktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder Luigi Marcuccio har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at ændre indholdet af en lægerapport, der er udarbejdet inden for rammerne af en procedure med henblik på anerkendelse af en hændelse som en ulykke.

Udfald: Sagen afvises. Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger. Luigi Marcuccio tilpligtes at betale Retten for EU-Personalesager et beløb på 2 000 EUR.

Sammendrag

1. Tjenestemandssager — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — forberedende akt — lægerapport udarbejdet inden for rammerne af en undersøgelse, som er indledt på grundlag af artikel 20 i ordningen om dækning af ulykkesrisikoen og risikoen for erhvervssygdomme — ikke omfattet (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91; ordningen om dækning af ulykkesrisikoen og risikoen for erhvervssygdomme, art. 20)

2. Retslig procedure — omkostninger — omkostninger påført Personaleretten unødvendigt eller af ond vilje som følge af, at en tjenstemands søgsmål har karakter af åbenbart misbrug (Personalerettens procesreglement, art. 94)

1. Retsakter eller afgørelser, der kan være genstand for et annullationsøgsmål, omfatter kun akter, der afføder bindende retsvirkninger, som umiddelbart og uden videre berører sagsøgerens interesser i den forstand, at vedkommendes retsstilling herved ændres væsentligt.

Når det således drejer sig om retsakter eller beslutninger, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, er det kun foranstaltninger, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på denne procedure, der kan anfægtes, i modsætning til foreløbige foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning.

I denne henseende skal en lægerapport, der er udarbejdet inden for rammerne af en undersøgelse, der er indledt på grundlag af artikel 20 i ordningen om dækning af ulykkesrisikoen og risikoen for erhvervssygdomme for tjenestemænd, ses som en rent forberedende akt til den endelige afgørelse og udgør ikke isoleret set en akt, der indeholder et klagepunkt. Under disse omstændigheder kan en ansøgning om ændring af en sådan rapport ikke anses for at udgøre en ansøgning i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i vedtægtens artikel 90, stk. 1, i forbindelse med hvilken et stiltiende afslag kan gøres til genstand for en klage i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, og derefter et søgsmål i henhold til vedtægtens artikel 91.

(jf. præmis 20, 21, 24 og 25)

Henvisning til:

Domstolen: 21. januar 1987, sag 204/85, Strohili mod Revisionsretten, præmis 6

Personaleretten: 13. december 2006, sag F-47/06, Aimi m.fl. mod Kommissionen, præmis 58; 29. november 2007, sag F-52/06, Pimlott mod Europol, præmis 48; 29. februar 2012, sag F-3/11, Marcuccio mod Kommissionen, præmis 39

2. I henhold til artikel 94 i Personalerettens procesreglement gælder, at har sidstnævnte afholdt udgifter, som kunne have været undgået, navnlig i tilfælde, hvor søgsmålet har karakter af åbenbart misbrug, kan den pålægge den part, som har givet anledning til udgifterne, at erstatte disse helt eller delvist, dog således, at erstatningen ikke kan overstige 2 000 EUR.

Der er anledning til at anvende denne bestemmelse, når Unionens retsinstanser allerede flere gange har fastslået, at sagsøgeren har valgt at anlægge en retssag uden gyldig grund, og at det pågældende søgsmål ligger i forlængelse af en sådan fremgangsmåde.

(jf. præmis 30 og 31)